De Regenboog

RTC De Bidon, Roosendaal

Jaargang 49, nummer 5 van 2019

Inhoudsopgave

Inhoudsopgave 1
RTC De Bidon 2
Voorwoord 3
Memoires 4
Privacy verklaring 18

RTC De Bidon

Algemeen:

- Opgericht 29 juli 1971 en Ingeschreven bij de Kamer van Koophandel te Breda onder nummer 40280796
- Website: www.debidon.nl Email: info@debidon.nl
- Contributie **€ 75,00** per jaar, te voldoen vóór 1 maart lopend jaar.
- Rabobank Roosendaal rekeningnummer NL20RABO0184303478
- Clublokaal Café Huis Ten Halve, Kruisstraat 60 Roosendaal, tel.nr.: 0165-533343

Samenstelling bestuur:

- Voorzitter: Luc Aerts
- Penningmeester: René Schepers
- Vicevoorzitter / Secretaris: Leon van den Eijnden
- Bestuurslid: Wim Rommens
- Ondersteunend lid: Pieter Heijmans

Voorwoord

Beste mede Bidonners,

Bij deze willen we je uitnodigen voor de Algemene Leden Vergadering op maandag 27 januari om 19:30 bij HTH. We hopen dat iedereen aanwezig is. Mocht je niet aanwezig kunnen zijn, stuur dan een email naar info@debidon.nl.

De notulen van de vorige leden vergadering zullen vanaf begin januari op intranet te vinden zijn. Per WhatsApp zal hiervan nog een melding gemaakt worden.

Voor deze editie van de Regenboog heeft Jan een prachtig verhaal geschreven over een tweetal grote wielrenners die dit jaar zijn overleden. Echt de moeite waard om eens goed voor te gaan zitten.

Ook vindt je in deze editie onze voorgestelde privacy verklaring omtrent de beveiliging van de persoonsgegevens terug. Deze verklaring willen we tijdens de ALV formaliseren. Mocht je hierover vragen, opmerkingen hebben dan horen wij dat graag.

Veel lees plezier toegewenst natuurlijk fijne feestdagen en een gezond 2020.

Het Bestuur

Memoires

Aan twee grote kampioenen

- Raymond Poulidor
- Felice Gimondi

(Onderstaand verhaal doet verslag van de carrière van beide grote renners, maar ook van mijn persoonlijke ervaringen als jong manneke met deze kampioenen.)

Afgelopen maanden hebben twee grootheden uit de wielerhistorie ons verlaten. Op 19 augustus is **Felice Gimondi** overleden en op 13 november **Raymond Poulidor.** Aan beide grote renners heb ik vanuit mijn jeugd speciale herinneringen. En mede door hen ben ik met het wielervirus besmet geraakt en daar nog steeds niet van genezen..... zeggen ze!

Als klein manneke van 6 jaar hoorde ik van onze ome Piet- een fanatiek Tourvolger - al vele verhalen over de Tour de France, over de ploeg van Kees Pellenaars, over Wout Wagtmans en Wim van Est. Dat was in 1954 en 1955.

Enkele jaren later, toen ik naar de middelbare school ging, naar het Norbertus lyceum, werd ook ik volger van de Tour. Je had toen tijdens de Tour bij het Brabants Nieuwblad een dagelijkse toto. Die heette "Tourtientje op de fles". Je moest dan daags tevoren bij het kantoor van de krant in de Molenstraat een briefje inleveren, waarop je de winnaar van de etappe voorspelde en tevens de tijd, die die renner over de etappe afstand zou doen. Voor een goede winnaar kreeg je bonuspunten en voor elke minuut , die je naast de tijd zat een strafpunt. Degene, die er het dichts bij zat kreeg een fles drank (welke weet ik niet meer) en een tientje. Dus reed ik dagelijks langs de Molenstraat om dat briefje in te leveren. Zo ben ik er in gerold.

Omdat er nog geen Tour op TV was en wij thuis geen TV en ook geen radio hadden, ging ik naar opa op Langdonk om daar de Tour te volgen via de radio. Die radio was een eenvoudig klein bakelieten ding met nog van die ouderwetse draaiknoppen om de zenders te zoeken. En ik ging zo vaak luisteren, dat mijn opa en mijn tante besloten, om een nieuwe radio te kopen en dat oude ding aan mij mee te geven… een godsgeschenk!!

In de Tour van **1962** viel mij een renner op, die de bergetappe in de Alpen naar Aix-les-Bains won. Ene Raymond Poulidor. Mede door zijn levensverhaal, omdat hij als legionair/ soldaat had gediend en gevochten in de burgeroorlog in Algerije, was ik gefascineerd door deze renner. Want zijn diensttijd had het begin van zijn loopbaan onderbroken. Wel had hij toen al (in 1961) Milaan -San Remo gewonnen en was Frans kampioen geworden. In die jaren was Jacques Anquetil de grote meneer in de Tour, die hij 4 maal op rij zou winnen. Niet altijd op een sympathieke manier, want naast het feit, dat hij een formidabel tijdrijder was, kon hij als geen ander rekenen, de koers "regelen" en ook renners "regelen", die hem hielpen. Daarom was ik al snel fel supporter van Poulidor.

Zeker toen die in het voorjaar van **1964** de Vuelta had gewonnen, was er de hoop, dat hij Anquetil van de troon zou stoten. Het werd een geweldig spannende Tour, die beslist werd in de Pyreneeën en op de Puy de Dome. In de Pyreneeën was er een rustdag in Andorra. Na de rustdag ging het gelijk bergop naar de Port d'Envalira, een hele lange klim van meer dan 27 km. Daar raakte Anquetil in de problemen. Wellicht te uitbundig de rustdag gevierd, zoals hij dat wel vaker deed. Op de top had de groep Poulidor 4 minuten voorsprong. Maar Anquetil charterde een aantal Italianen en Spanjaarden, die voor hem het gat dichtreden. Na de hergroepering kreeg Poulidor pech en aan de meet had hij een achterstand van bijna 3 minuten opgelopen! De dag erna nam Poulidor wraak en won de etappe naar Luchon met bijna 2 minuten voorsprong en nam ook de minuut bonificatie mee. Maar Anquetil bleef in het geel.

Zie hieronder het portret van Poulidor uit het Brabants Nieuwsblad na deze etappe uit 1964:

Aan de finish van de voor hem zo dramatisch verlopen 14e etappe kon Poulidor de tranen niet meer bedwingen, toen hij vernam, dat hij meer dan 2 minuten achterstand had opgelopen. Nu, 24 uur later, jubelde de overigens nogal sombere Poulidor zijn vreugde uit, nadat hij sportieve weerwraak had genomen op alle concurrenten.
Vreugde en verdriet zijn twee woorden, die niet alleen het gewone leven, maar ook de wielercarrière van Poulidor hebben gemarkeerd. De thans 28 jarige Fransman heeft talrijke victories behaald op de racefiets. Maar hij heeft beter dan wie ook ondervonden, wat het wil zeggen om als renner van klasse te moeten leven in de schaduw van een nog meer begenadigd renner in de persoon van Jacques Anquetil.

Poulidor zwierf enkele jaren geleden nog rond in de Sahara, waar hij kennis maakte met het harde, rauwe leven van de guerrilla oorlog, die opstandige Algerijnen voerden tegen het Franse gezag. Hij, die als soldaat zijn land diende, raakte door al deze strubbelingen danig achterop in zijn wielerloopbaan.

Toen de stugge boerenzoon weer alle aandacht aan de wielersport kon besteden, geloofde vrijwel niemand meer in een comeback. Behalve Antonin Magne, ploegleider van de Mercier ploeg. En de resultaten bleven niet uit. Toen in augustus van 1960 de Franse ploeg voor het WK in Oost-Duitsland werd samengesteld, konden de keuzeheren niet meer om hem heen.

Rik van Looy werd wereldkampioen, maar Poulidor eindigde als 5e. En een jaar later in Bern werd hij zelfs 3e op het WK. Dit jaar werd hij in de finale van Milaan-San Remo geklopt in de spurt door Tom Simpson en werd 2e. Maar de schitterende triomf in de Vuelta maakt hem tot één van de kanshebbers voor deze Tour.

Anquetil en Poulidor op de Puy de Dome

Twee dagen voor het einde was er de aankomst op de Puy de Dome, een korte maar hele steile klim van zo'n 5 km. Aan de radio gekluisterd hoorde ik het verslag: vanaf de voet van de klim gingen beide kemphanen zij aan zij omhoog. En ze bleven naast elkaar, hoewel Anquetil een minder moment had. Julio Jimenez en Federico Bahamontes reden van hen weg en bleven weg. Maar voor de Tourzege ging het tussen de twee Fransen. Pas een kilometer onder de top ging Poulidor er vandoor en kwam als 3e boven en won 42 seconden terug op Anquetil. Die bleef ternauwernood met 14 seconden voorsprong in het geel. De afsluitende tijdrit won Anquetil en streek ook nog eens de bonificatie op. Zo was Poulidor voor de eerste keer 2e in de Tour.

Het volgende jaar – **1965** – deed Anquetil niet mee in de Tour en was Poulidor de grote favoriet, zeker voor alle Fransen. Hij had een hele sterke ploeg, Mercier. Maar in de 3e etappe naar Rouaan was er een ontsnapping, waarbij een jonge slanke Italiaan meesloop, Felice Gimondi. Hij was één van de renners van de Italiaanse Salvarani ploeg met de mooie lichtblauwe tricots. Hij was nog maar 22 jaar, maar had het jaar tevoren de Tour de l'Avenir gewonnen. Op het allerlaatste moment was hij aan de ploeg toegevoegd, omdat er één renner afviel. Vittorio Adorni was de kopman van deze ploeg en Gimondi één van de helpers.
Gimondi pakte het geel die dag. Nou voorlopig geen probleem voor Poulidor, want die jonge Italiaan was knecht voor Adorni. En hij zou wel kraken, als het er in de bergen op aan kwam.

Dit vermeldde het verslag in het Brabants Nieuwsblad na zijn triomf in de 3e etappe in 1965:

De veelbelovende Italiaanse renner Felice Gimondi mag dan dit jaar debuteren in de Tour, maar onbekend met het Tourgebeuren is hij zeker niet. De 22 jarige Italiaan uit de regio Bergamo is 's winters werkzaam in het transportbedrijf van zijn vader. Maar vorig jaar won hij verrassend de Ronde van de Toekomst door in de laatste etappe een coup te plegen. Hij onttroonde de Spanjaard Gines Garcia. Tevoren had hij al de 1e etappe op zijn naam geschreven. Ook bij de profs paste Felice zich dit seizoen al prachtig aan. Hij werd 2e in de Waalse Pijl, 4e in de Ronde van Romandië. In de Giro moest hij, na in de bergritten en de tijdrit sterk te hebben gereden, slechts Adorni en Zilioli in het eindklassement voor laten gaan. En na zijn triomf in Rouen mocht hij nu de gele trui aantrekken.

Al in een van de volgende etappes moest Gimondi op zijn kopman Adorni wachten en verloor promp het geel, maar verloor geen tijd op directe concurrent Poulidor. In de eerste tijdrit pakte Poulidor maar enkele seconden terug. Maar kopman Adorni viel voor de Pyreneeën uit en plots stond Gimondi als eerste van de ploeg in het algemene klassement. In de Pyreneeën gaf Gimondi geen krimp. Dan moest het maar gebeuren op de Mont Ventoux, waar dat jaar de aankomst op de top lag. Die etappe was

de eerste die ik op TV life zag. In die jaren stond een rechtstreekse TV uitzending nog in de kinderschoenen en was vaak onderhevig aan storingen. Er werd alleen de finale, de laatste 20 km uitgezonden. Tevoren volgden we 's middags de Tour in het aardbeienveld van ome Rinus via een transistorradio, die we meenamen tijdens het werk daar. En om 4 uur gingen we om de koffie èn om de Tour te zien op TV. Het beloofde een spannend spektakel te worden op de Mont Ventoux en dat kwam er ook. Gimondi moest lossen bij Poulidor en Jimenez. En op de top won Poulidor de etappe in de sprint en dus ook de bonificatie van 1 minuut. Maar Gimondi hield net het geel met nog 34 seconden voorsprong.
Ook in de Alpen bleven de kemphanen bij elkaar. Dus moest het maar gebeuren in de klimtijdrit naar de Mont Revard op 5 dagen van het einde. Heel Franrijk – en ook ik- zette zich schrap: vandaag zou Poulidor toeslaan en de gele trui aantrekken. Hoe anders pakte het uit. De slanke Italiaan won de tijdrit en verstevigde zijn leiderspositie. En op de laatste dag won hij ook nog eens de afsluitende korte tijdrit naar Parijs en zo ook de Tour. Dit was de tweede 2e plaats voor Poupou.

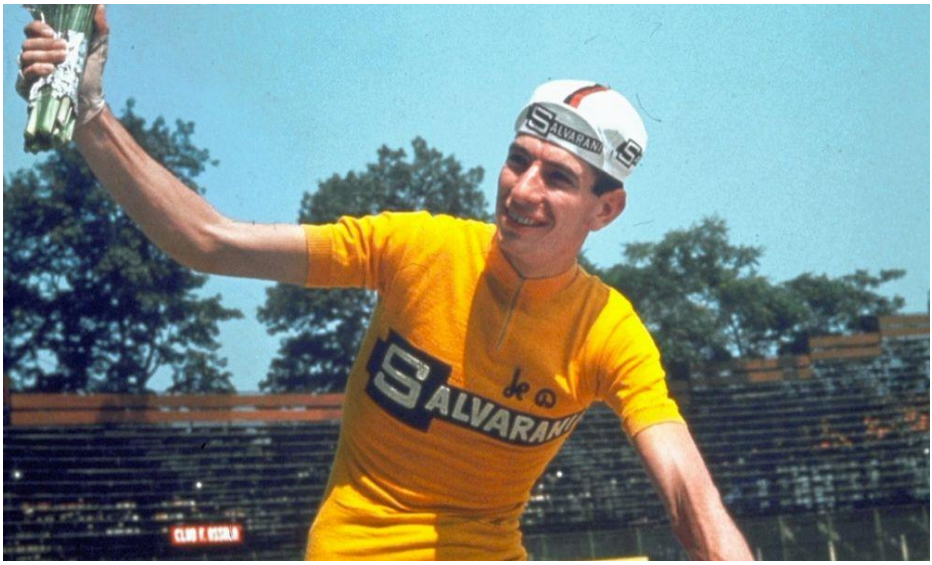

Gimondi in het geel in Parijs

In **1966** ging Gimondi in het voorjaar op zijn elan verder en won op indrukwekkende wijze zowel Parijs-Roubaix als Parijs- Brussel. Bovendien won hij in het najaar ook nog eens de Ronde van Lombardije… wat een binnenkomer. In de Tour was Gimondi er niet bij, Poulidor en Anquetil wel. Maar die hadden beide een minder jaar, hoewel Poulidor wel de Dauphine had gewonnen. En in de eerste Pyreneeën etappe wilde beide Fransen niet voor elkaar rijden en nam een grote groep renners een enorme voorsprong, meer dan 10 minuten. In die kopgroep zaten Jan Janssen en Lucien Aimar. Laatstgenoemde won de Tour, mede door een streek van de ploegleiders in de rit naar Turijn, waar Aimar stiekem ontsnapte en Jan Janssen het niet in de gaten had en ook niet werd ingelicht. Daar verloor hij de gele trui en de Tour dat jaar.

De Tour van **1967** ging van start met als grote favorieten Poulidor en Gimondi, die beide van de partij waren. Gimondi had in mei al zijn eerste Giro d'Italia gewonnen. Maar beide heren lieten zich in de vijfde etappe in België verrassen door ene Roger Pingeon. Toen nog een renner van het tweede garnituur en zeker geen Tourfavoriet. Hij nam een grote voorsprong en het geel. En omdat hij samen met Poulidor in de zelfde Franse ploeg reed, was Poulidor gedwongen hem te helpen bij het verdedigen van de gele trui. Met als resultaat, dat Pingeon de Tour won en Poulidor als 9e eindigde. Gimondi kreeg in de Pyreneeën een enorme inzinking wegens ziekte en verloor ondanks hulp van zijn hele ploeg 10 minuten en was op slag kansloos.

Een week na de Tour is er traditioneel de Acht van Chaam en daar zou Gimondi starten. Toen was de Acht nog een echte 8 met twee lussen in het parcours. Daarbij passeerden de renners bij de kerk elke ronde tweemaal, in tegengestelde richting. Dat was de kans om hem te zien rijden en samen met mijn broer gingen we op de fiets naar Chaam. Voor ons als jonge gasten een geweldige belevenis, we zouden de grote Gimondi in levende lijve aan het werk zien. … Jo de Roo won die dag, maar wij gingen voor Gimondi.

In **1968** won Gimondi in het voorjaar de Vuelta en had daarmee alle drie de grote ronden op zijn palmares. In de Tour was hij er niet bij. Poulidor wel, en die was opnieuw de grote favoriet. Helaas ging het mis in de etappe naar Albi. Daar begon Pingeon aan een enorme solo van 200 km met tegenwind en Poulidor moest zijn ploeggenoot opnieuw beschermen. Dat ging helemaal mis voor de beide Fransen. Pingeon won wel de etappe met 3 minuten voorsprong en ook het geel, maar was volledig uitgepierd over de meet gekomen. En Poulidor botste op een motor en viel, hard op zijn gezicht. Helemaal onder het bloed kwam hij nog wel aan de meet, maar moest opgeven. En Pingeon had de dag daarna erg stramme poten en onder impuls van o.a. Jan Janssen, Rolf Wolfshohl en Franco Bitossi werd hij uit het geel gereden.

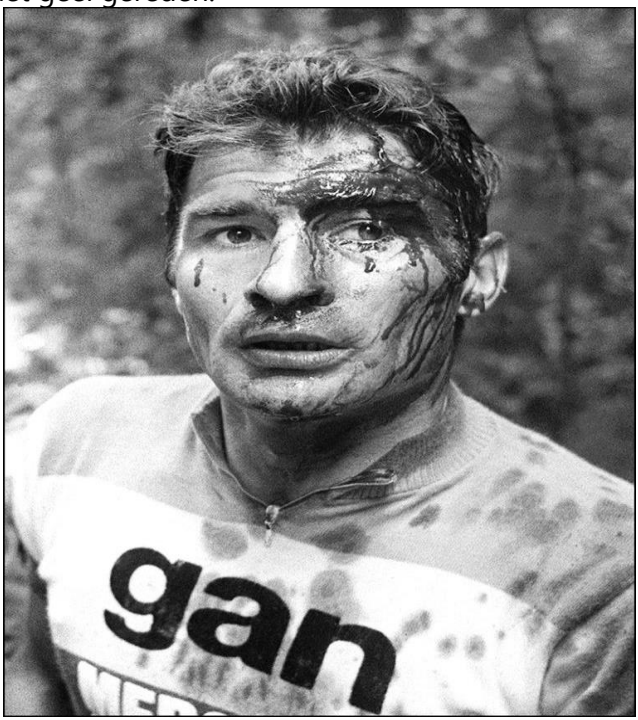

Poulidor na zijn zware val

De rest is bekende geschiedenis, want Jan Janssen won dat jaar de Tour. Wel was het weer spektakel bij de Acht van Chaam: Jan Janssen zou starten in de gele trui. En wij opnieuw met een hele groep naar Chaam, nu

natuurlijk om Jan Janssen in het geel te zien en te zien winnen daar. Wat een desillusie op het einde voor heel veel toeschouwers: Jan moest en zou winnen, zat in de kopgroep. Maar ene Rini Wagtmans klopte hem in de spurt. Die laatste zou later toegeven, dat dat de grootste blunder uit zijn carrière was. Honderdduizend mensen waren gekomen om Jan Janssen te zien winnen en dat gebeurde niet….

In **1969** won **Gimondi** opnieuw de Giro, maar dit pas nadat Eddy Merkcx zijn roze trui moest inleveren en uit de ronde werd gezet wegens (vermeend) dopinggebruik. Een enorme rel was geboren. In de Tour stonden zowel Merckx, Gimondi als ook Poulidor, Pingeon en Jan Janssen aan het vertrek. **Poulidor** leek ook in vorm, want hij had net de Dauphine gewonnen. Een hele zware bezetting dus. Het was vooraf al duidelijk, dat ze Merkcx in Italië op zijn ziel hadden getrapt. Hij wilde in de Tour bij zijn eerste deelname één en ander rechtzetten. Dat hebben zijn concurrenten geweten. Al in één van de eerste etappes door de Vogezen werden de concurrenten zoek gereden, in de eerste bergetappe nogmaals. En als klap op de vuurpijl reed hij, in de gele trui, de concurrentie nogmaals op een hoop in de grote Pyreneeën etappe. Hij deed hij een verrassend snelle afdaling van de Tourmalet en reed voor de spartelende concurrentie uit, in een geweldige solo van 100 km naar Mourenx. Op de meet was zijn voorsprong 8 minuten. Gimondi werd nog 3^{e} dat jaar.

De jaren daarna waren voor de concurrentie magere jaren door de kannibalistische overmacht van Merkcx. Pas toen die af en toe zwakke momenten begon te vertonen, kreeg de concurrentie weer vat op hem. Zo won **Poulidor** in **1972** Parijs-Nice. En kreeg ene Ocana Merckx op de knieën in de legendarische etappe naar Orcières-Merlette en smeerde hem 9 minuten aan de broek. Toch won Merckx die Tour mede door een dolle etappe naar Marseille met Rini Wagtmans en door de fatale val van Ocana in de afdaling van de Col de Mente.

In **1973** won **Poulidor** opnieuw Parijs -Nice en ook de Midi Libre. Maar in de Tour moest hij opgeven. Daarentegen zette **Gimondi** tijdens het WK in Barcelona de Belgen Maertens en Merkcx een hak door de sprint van de

kleine kopgroep te winnen en zo wereldkampioen te worden. Deze sprint leidde in België tot grote polemieken. Want wie had wie nu geflikt, Merkcx of Maertens. Want beide waren veel rappere sprinters dan Gimondi. Volgens de verhalen zou “jonkie” Maertens de sprint aantrekken voor Merckx, maar niet hij maar “oudje” Gimondi kwam er overheen en won. Maar dat de wereldkampioen geen pannenkoek was, bewees hij 2 maanden later door ook de Ronde van Lombardije te winnen.

De beruchte sprint in Barcelona tijdens het WK 1973

In het voorjaar van **1974** was het opnieuw wereldkampioen **Gimondi**, die Milaan- San Remo wist te winnen. Hij leek aan een tweede carrière te zijn begonnen. En won zo zijn derde ‘monument’. Een teken, dat je voor die monumenten echt wel parcours kennis en ervaring nodig hebt. Later zouden dat Hennie Kuiper in Milaan- San Remo, Vlaanderen, Parijs-Roubaix en Ronde van Lombardije, Danguillaume in Parijs-Roubaix (2x), en recent Philippe Gilbert en onze Bauke Mollema hem nadoen. Allen wonnen ze grote klassiekers na hun dertigste. Voor **Poulidor** liep de

carrière zachtjesaan op een einde. Hij was toen al 38 jaar. Toch zag hij kans om in de Tour nog een Pyreneeën etappe naar de top van Plat d'Adet te winnen. Dat leidde ertoe, dat hij opnieuw als 2e op het podium stond. En op het WK van Montreal ging hij in de finale samen met Merckx naar de streep, was kansloos in de sprint, maar werd nog heel knap 2e.

In **1976** wist **Gimondi** voor de derde maal in het rose op het podium van de Giro te komen. Dit keer vóór Johan de Muynck. Eddy Merckx werd pas 8e en was duidelijk op zijn retour. **Poulidor** startte voor de 14e keer in de Tour en op zijn 40e jaar, zag hij nog kans om op het podium te komen. Naast van Impe en Zoetemelk en eindigde hij als derde.

Pas in 1977, op 41 jarige leeftijd stopte hij met actief wielrennen. Gimondi bleef tot 1979 actief, ook tot zijn 37e, maar grote overwinningen bleven verder uit.

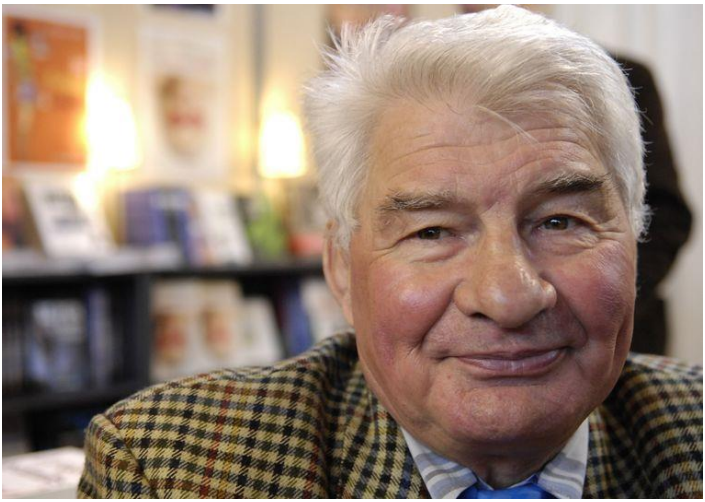

Poulidor (* 15 april 1936) was een eenvoudige boerenzoon uit de Limousin, een echte plattelander uit een minder rijke streek van Frankrijk. Daar waar het leven hard en eenvoudig is. En waar je zuinig moet zijn op wat de natuur je geeft. Die eenvoud en zuinigheid heeft hij altijd met zich

mee gedragen. Het verhaal gaat, dat hij zijn zuur verdiende frankskes omzette in goud, omdat dat het meest waardevast was. En als hij dan weer eens tweede was geworden, kreeg hij wel eens de opmerking van een collega renner: "*Hoe is't Poupou, weer een goudklompje verdiend"??* Ook was hij heel trouw aan zijn sponsor. Heel zijn actieve loopbaan reed hij op fietsen en voor de ploeg van het merk "Mercier". Nooit stapte hij over naar een ander merk, naar een andere sponsor.

Hij had de pech, dat hij in het begin van zijn loopbaan als renner te maken kreeg met Anquetil, die ook elk jaar de Tour als hoofddoel had. En later tegen Eddy Merckx moest opboksen. En in de jaren daartussen heeft hij zowel door pech als ook door loyaal te zijn aan zijn ploeggenoten toch de eigen kansen opgeofferd.
Een typisch voorbeeld van zijn zuinigheid was het volgende: Hij heeft met een Mercedes 15 jaar rondgereden tot er 740.000 km op de teller stond. Dit zonder dat er essentiële onderdelen waren vervangen. Deze auto staat nu als museumstuk in de hoofdvestiging van Mercedes in Parijs. En Poulidor kreeg van Mercedes als dank voor deze duurzaamheid van en zuinigheid op deze wagen een nieuwe cadeau!!

Daarnaast was hij een heel prettige mens in de omgang. De hardheid, het vileine en het egoïsme, dat vele kampioenen kenmerkt en misschien ook wel nodig is, had hij niet. Nooit is hij in opspraak gekomen voor wat dan ook. Heel zijn carrière hing aan de Tour vast, de rest deed hij als voorbereiding op die Tour. En na zijn carrière was hij elk jaar present in de Tour caravaan. De laatste jaren als gezellige oude opa, die voor iedereen klaar stond, die een handtekening wilde, die hem de hand wilde schudden, die een praatje wilde maken. En altijd in een geel shirt, een kleur, die hij in 14 Touredities nooit heeft kunnen bemachtigen. Hij was nog steeds de meest populaire figuur binnen het Tourpeloton. In herinnering zie ik hem nog winnen op de Mont Ventoux, nu zie ik hem knuffelen met zijn kleinzoons David en Matthieu. Begin oktober is hij in het ziekenhuis opgenomen en is langzaam de kaars gedoofd. Op 13 november overleed hij. Hij mocht 83 jaar oud worden.

Gimondi (* 29 sept 1942)was de zoon van een transporteur uit de regio Bergamo in Noord Italië. Zijn moeder was postbode en de jonge Felice moest daarbij vaak helpen. Als jong renner werd hij in 1964 uitgezonden naar de Ronde van de Toekomst, die hij prompt won. Daarop tekende hij zijn eerste profcontract bij de grote ploeg Salvarani. Het jaar daarop werd hij op het allerlaatste moment toegevoegd aan de Tourequipe Salvarani omdat een andere renner afviel. Hij moest eerst nog aan zijn moeder toestemming vragen…..!! Heel zijn carrière was hij verbonden aan het fietsenmerk Bianchi en ook daarna was hij actief bij dit fietsenmerk. Een lange tijd was hij manager van het mountainbike team van Bianchi. Ook was hij nog korte tijd adviseur van Marco Pantani.

Na zijn carrière was hij nog steeds een grote meneer, zeker in Italië. Hij had het voorkomen van een aristocraat. Altijd correct, altijd net gekleed, altijd beleefd. Soms zag je hem nog tijdens de Giro, maar later leidde hij

een meer teruggetrokken leven. Hij hoefde niet meer zo nodig op het voorplan te staan.

Zijn carrière begon, toen Anquetil afhaakte. En behaalde in een paar jaar tijd grote overwinningen met als hoogtepunt de triple: Tour (1965) Giro (1967) en Vuelta (1968). Maar ook hij had de pech, dat hij daarna op ene Merckx stuitte, die jaren oppermachtig was in de grote ronden. Pas toen die na 1973 minder overheersend werd, greep Gimondi de kans om zijn palmares nog aardig te vervolmaken. Plotseling is hij uit het leven gegrepen. Een hartaanval tijdens het zwemmen op Sicilië werd hem fataal op 19 augustus van dit jaar. Hij mocht 76 jaar worden. Hij was een sieraad voor de wielersport, maar ook een sieraad als mens.

Jan V.

www.

https://bloemenboetiekdegoudsbloem.nl/

Privacy verklaring

Tijdens de vorige algemene ledenvergadering is het onderwerp privacy van persoonsgegevens aan de orde gekomen. Dit naar aanleiding van de privacy regels die vanaf mei 2018 in geheel Europa gelden, ook voor kleine sport verenigingen, zoals RTC de Bidon. Zie hieronder onze kleine, maar pragmatische privacy verklaring.

De Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG) geeft leden meer invloed op wat sportclubs met de persoonsgegevens van hun leden doen.

In onderstaande privacy verklaring kun je lezen hoe RTC de Bidon omgaat met de persoonsgegevens.

Privacyverklaring RTC de Bidon

RTC de Bidon verwerkt persoonsgegevens doordat je lid bent van onze verreniging. In deze verklaring lees je op welke wijze we de bescherming van deze gegevens in acht nemen.

Persoonsgegevens
Van ieder lid worden de volgende gegevens onderhouden:

- Naam, adres, telefoonnummer, noodnummer, emailadres, geboortedatum.

De persoonsgegevens worden op een beveiligde omgeving onderhouden en zijn **alleen** toegankelijk voor het bestuur. De persoonsgegevens worden **niet** aan derden verstrekt. De registratie van de persoonsgegevens heeft als doel om de ledenadministratie actueel te houden. Er worden geen andere persoonlijke, medische, financiële (bankrekening nummer) gegevens geregistreerd.

Rechten en Plichten

- Je hebt ten allen tijde recht op inzage van je gegevens die bij RTC de Bidon geregistreerd staan.
- Je heb recht op informatie over de wijze waarop jouw gegevens verwerkt worden.
- Je hebt het recht om jouw gegevens te laten verwijderen, indien je geen lid meer bent.
- Je hebt recht op correctie, aanvulling of afscherming van je
- gegevens.
- Je mag bezwaar maken tegen het gebruik van je persoonsgegevens.
- Doordat je lid bent of je als nieuw lid aanmeldt, geef je toestemming om vermeld te worden op onze verjaardagskalender op de website. Deze toestemming kun je ten alle tijden intrekken.
- Verder worden tijdens ritten af en toe foto's gemaakt en deze worden gepubliceerd op de website. Op jouw verzoek worden foto's altijd verwijderd.
- Onze nieuwsbrieven worden gepubliceerd op de website en zijn primair voor onze leden bedoeld, maar ook voor andere belangstellenden. In de ritverslagen zullen achternamen van de leden niet genoemd worden. Correcties op de nieuwsbrieven kun je per email altijd doorgeven.

Vragen, opmerkingen, verzoeken, correcties omtrent je persoonsgegevens kun je per email sturen naar info@debidon.nl.

Binnen 4 weken zal je verzoek worden doorgevoerd op:

- Jouw registreerde gegevens
- Gepubliceerde foto's
- Gepubliceerde nieuwsbrieven
- Verjaardagskalender

Bekerhuis Lambregts
Boulevard 143
4701ET Roosendaal

Telefoon
0165-534498

http://bekerhuislambregts.nl/

Fietsen schenk bvba
Nieuwstraat 59-61
B-2910 Essen
België
+32 36 67 57 74
informatie@fietsenschenk.be

https://www.fietsenschenk.be/

Rabobank

Rabobank

https://www.rabobank.nl/particulieren/

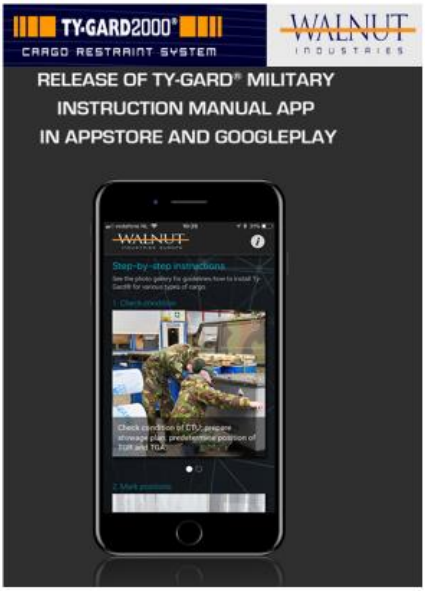

http://www.ty-gard.eu/

TEGEL-DISCOUNT

Argon 29
4751 XC Oud Gastel
Borchwerf 2 (Roosendaal)
Tel: 0165 53 05 40

GROOT ASSORTIMENT | GESPECIALISEERD | VOORDELIG

www.

http://tegel-discount.nl/

Voor alle nieuwbouw en onderhoud aan uw woning zoals metsel-werk, tegelwerk en stukadoorswerk

http://www.topsystemen.nl/

https://www.wilrullens.nl/

CAFÉ EN ZALEN
HUIS TEN HALVE

Zalen van 50 tot 100 personen

Specialiteit
Brabantse koffietafel

Eigenaar Fam. Buijk

Huis ten Halve
Kruisstraat 60
4707 RC Roosendaal
0165 - 5333343

AAN DE STEGGE
Roosendaal

Contactgegevens:
Telefoonnummer: 0165-560 602
Faxnummer: 0165-560 462
Website: adsr.nl
Email: info@adsr.nl

Bezoekadres:
Vijfhuizenberg 46, 4708 AL, Roosendaal

Postadres:
Postbus 1446, 4700 BK, Roosendaal

http://www.adsr.nl/

BOUWBEDRIJF VAN EST

-renovatie
-onderhoud
-nieuwbouw
-metselwerk
-tegelwerk
-stucwerk
-werkvoorbereiding

06-38910604

info@bouwbedrijfvanest.nl

Email: info@bouwbedrijfvanest.nl/

Audi Centrum Roosendaal

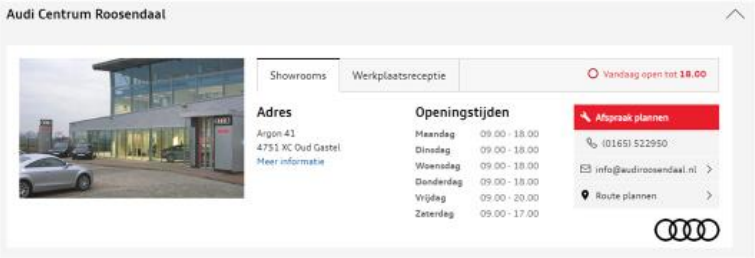

https://www.audicentrumroosendaal.nl/

Uitlaatservice Snuf en Snuitje
Roosendaal, Bergen op Zoom en omstreken
Tel.: 06 111 08 497
E-mail: snufsnuitje@outlook.com

snufensnuitje.weebly.com

Uitlaatservice
Snuf & Snuitje

Jachttrainingen
Go Apport

Jachttrainingen Go Apport
Roosendaal, Bergen op Zoom en omstreken
Tel.: 06-111 08 497
E-mail: goapport@live.nl

https://snufensnuitje.weebly.com/

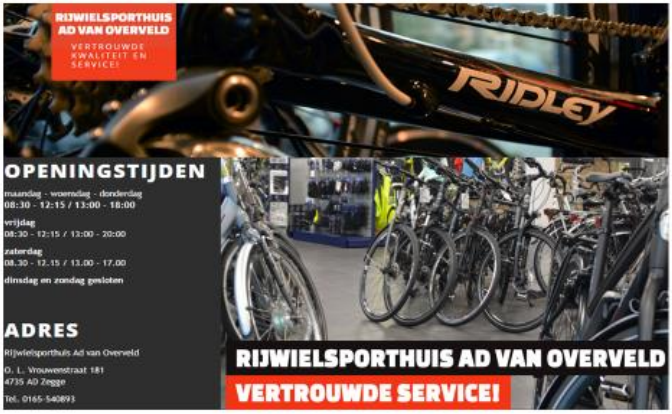

http://www.rijwielsporthuisadvanoverveld.nl/